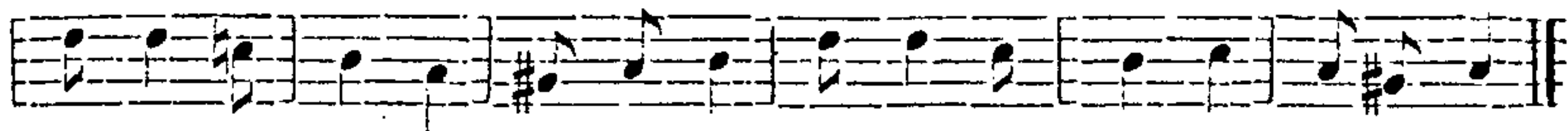

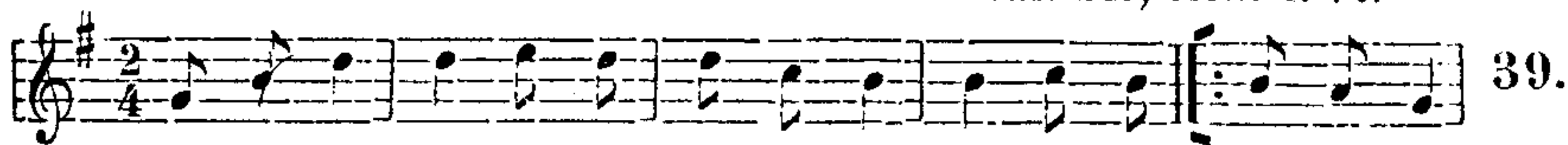
Viš-ko-več-ku, Viš-ko-ve, Viš-ko-več-ku, Viš-ko-ve,

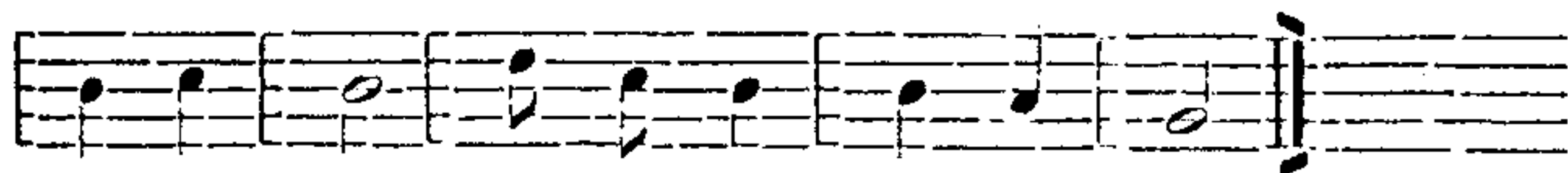
jak je mne teskno po to-bě, jak je mne teskno po to-bě.

Ani ne tak po tobě,
Viškovečku, Viškove,
Jako, má milá, po tobě,
Jako, má milá, po tobě.

Suš. 219, Koll. I. 72.

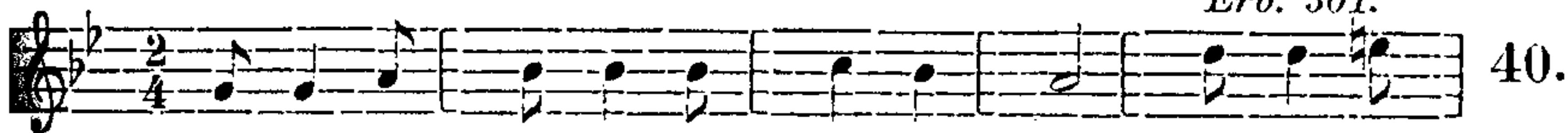
O - či čér - né o - či ja - ko tá tr - neč - ka, o - ny sa

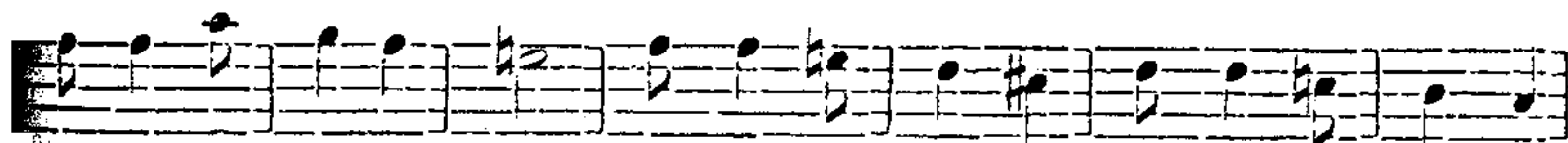
vře - za - ťy do mé - ho sr - deč - ka.

A už sa vřezaly,
Už sa nevyřezú,
Už to mé srdečko
Na poľy rozřezú.

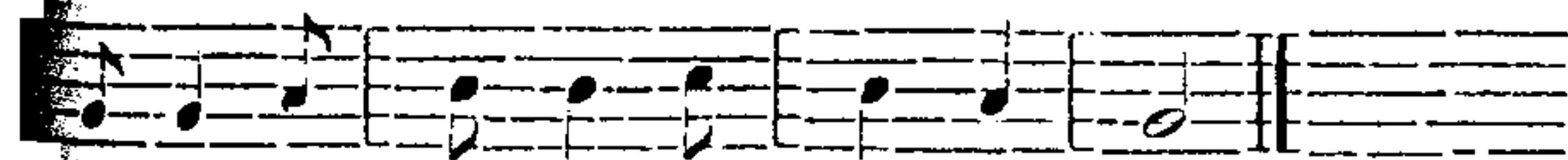
Erb. 301.

Včil sa mi, má mi - lá, ho - dná zdáš, bu - deš - li

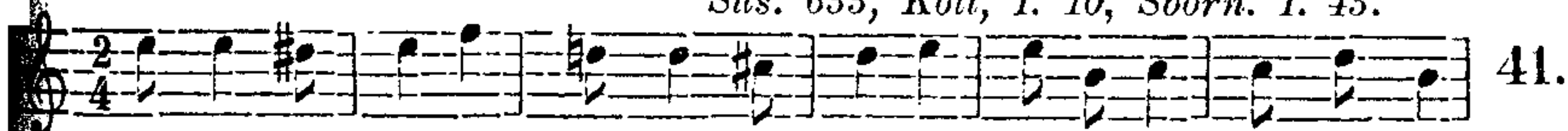

jak ho - dná, až sa vdáš? Eš - če ho - dněj - ší, můj naj - mi - lej - ší,

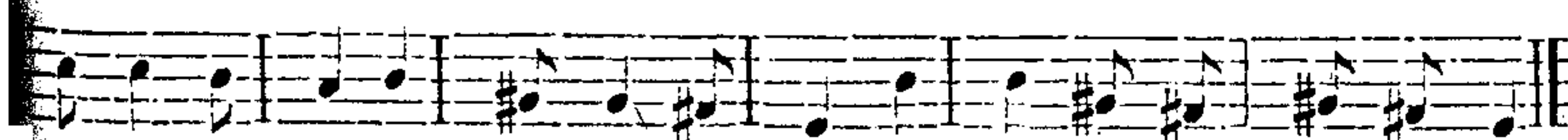

až na mne vr - ko - šek u - hlé - dáš.

Suš. 633, Koll, I. 10, Sborn. I. 43.

Aj že - ny, že - ny, po - rad - te vy mi, ne - rá - da mu - ža mám,

dycky mne bí - je, pá - len - ku pí - je, co já mu u - dě - lám?